

Samling af Afgørelser

Forenede sager C-568/14 – C-570/14

**Ismael Fernández Oliva m.fl.
mod
Caixabank SA m.fl.**

(anmodninger om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Mercantil no 3 de Barcelona)

»Præjudiciel forelæggelse — direktiv 93/13/EØF — artikel 99 i Domstolens procesreglement — aftaler, der indgås mellem forbrugere og erhvervsdrivende — realkreditaftaler — golvklausul — kollektivt søgsmål — individuelt søgsmål, der har samme genstand — foreløbige forholdsregler«

Sammendrag – Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 26. oktober 2016

1. *Forbrugerbeskyttelse — urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler — direktiv 93/13 — formål*
(Rådets direktiv 93/13)
2. *Forbrugerbeskyttelse — urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler — direktiv 93/13 — den nationale rets pligt til af egen drift at undersøge, om et vilkår i en kontrakt, den er forelagt til vurdering, er urimeligt — rækkevidde*
(Rådets direktiv 93/13)
3. *Forbrugerbeskyttelse — urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler — direktiv 93/13 — procedure vedrørende realisering af pant i fast ejendom — den nationale rets manglende mulighed for at vedtage foreløbige forholdsregler — ikke tilladt — uforenelighed med effektivitetsprincippet*
(Rådets direktiv 93/13, art. 7, stk. 1)
4. *Forbrugerbeskyttelse — urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler — direktiv 93/13 — konstatering af, at et vilkår er urimeligt — rækkevidde — den nationale rets manglende mulighed for, når den er forelagt et individuelt søgsmål fra en forbruger, at vedtage foreløbige forholdsregler i afventning af en endelig dom i et kollektivt søgsmål, hvis afgørelse kan lægges til grund for dette individuelle søgsmål — ikke tilladt — uforenelighed med effektivitetsprincippet*
(Rådets direktiv 93/13, art. 7, stk. 1)

1. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 23)

2. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 24)

3. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 26 og 27)

4. Artikel 7, stk. 1, i direktiv 93/13 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, der ikke giver den ret, ved hvilken en forbruger har anlagt et individuelt søgsmål med henblik på, at det fastslås, at et vilkår i en kontrakt, der binder forbrugeren til en erhvervsdrivende, er urimeligt, mulighed for, så længe den finder det nyttigt, af egen drift at vedtage foreløbige forholdsregler i afventning af, at der afsiges endelig dom i et verserende kollektivt søgsmål, hvis afgørelse kan lægges til grund for det individuelle søgsmål, når sådanne forholdsregler er nødvendige for at sikre den fulde virkning af den retlige afgørelse, som træffes om eksistensen af de rettigheder, som forbrugeren har gjort krav på i henhold til direktiv 93/13.

Når det er umuligt for den ret, der skal træffe afgørelse i en sag, at vedtage foreløbige forholdsregler af egen drift, såfremt en forbruger som led i et individuelt søgsmål ikke udtrykkeligt har begæret sådanne forholdsregler for at udsætte anvendelsen af en »gulvklausul« i afventning på en endelig dom i et verserende, parallelt kollektivt søgsmål, kan denne ret ikke hindre, at forbrugeren under den retslige procedure, hvis varighed kan være betydelig, betaler større månedlige ydelser end de reelt skyldige, såfremt der skulle ses bort fra det pågældende vilkår. Dette gælder så meget desto mere, når der er en reel og umiddelbar risiko for, at denne forbrugers betalingsevne i mellemtiden skades, og pengeinstitutterne indleder procedurer med henblik på realisering af pant i fast ejendom for ved afhændelsen af forbrugeren og dennes families bolig at opnå betaling for et eventuelt ikke skyldigt beløb.

(jf. præmis 35, 37 og domskonkl.)